

Hvid nat

Når overfladen krakelerer

Af Jes Nysten

Vi præsenteres for Ulrich, en beregnende og kynisk ejendomshandler, der for en overfladisk betragtning lever et drømmeliv med drømmearbejde, drømmelejlighed på Christianshavn, drømmekone, drømmevenner. Men en aften, hvor han er på værtshus med nogle af vennerne, kommer han i klammeri med en irriterende drukkenbolt og får skubbet til denne fyr på en så uheldig måde, at vedkommende vælter om på gulvet og dør. Det er en smal sag for Ulrich at finde nogle venner, der kan hjælpe her, for den anden var en ren taber, drukkenbolt og voldsmand med flere domme – også for hustruvold. Så har han i virkeligheden ikke fortjent det? Ulrich går naturligvis fri. Det var et uheld, mener retten.

Livet kan leves videre - og så alligevel ikke! Episoden får gamle indre sår til at springe op i Ulrich. Langsomt krakelerer den hårdt tilkæmpede facade, så han til sidst er fuldstændig ribbet for hele 'drømmelivet'. Hvad det egentlig er for et familiedrama, der har været fortrængt, bliver vi langsomt vidne til, samtidig med at Ulrich forsøger at sone sin skyld gennem en fortvivlet og temmelig forceret hjælp til den afdødes enke Karina og børn, der som en noget bastant kontrast lever et ydmygt og besværligt liv ude i en lille lejlighed i Københavns nordvestkvarter. Mødet med Karina udvirker trods alt en åbning for Ulrich, så filmen slutter med en antydning af forsoning med faderen og dermed med fortidens spøgelse.

Historien er interessant og interessant fortalt, distinkt og stemningsfuldt fotograferet, men der sker nogle handlingsmæssige spring, som gør, at den ikke er helt overbevisende, f.eks. er Ulrichs forvandling alt for krampagtig og afkortet, hans opgør med vennerne og konen er nærmest parodisk, men til gengæld er hans forsøg på at gå bodsgang ved at hjælpe enken og børnene overbevisende. Men kan indvende, at Karinas rolle som katalysator for forsoningen bliver en anelse fortænkt, men det rokker ikke ved helhedsindtrykket, at der her er skabt en oprigtig film med et vigtigt tema: skyld og forsoning.

Det er Jannik Johansens tredje spillefilm (alle tre sammen med Anders Thomas Jensen på manuskriptsiden), og umiddelbart virker det, som om der er meget mere at glæde sig til fra den hånd. At filmen bliver nærværende skyldes ikke mindst skuespillet: Lars Brygmann i den svære rolle som Ulrich, men faktisk overskygges denne præstation af Rikke Louise Andersson, der spiller den slidte og nedkørte enke Karina, der viser sig at være den stærke kraft, som forløser filmens knuder. På lydsporet nyder man den udsøgte og medskabende musik og sang fra Nikolaj Nørlund og Jens Unmack.

Danmark 2007 - Instr.: Jannik Johansen - Manus: Jannik Johansen og Anders Thomas Jensen - Medv.: Lars Brygmann (Ulrich), Rikke Louise Andersson (Karina), Morten Grunwald (Jacob), Anne Sofie Byder (Camilla), Nicolas Bro (Bertel), Sarah Boberg (Sanne), Ole Lemmeke (Laubjerg), Jonatan Tulestedt (Jonas), Ida Marie Folmann (Sara), Malou Reymann (Malene) - 100 min. - Biografpremiere d. 26/10 2007 og på DVD d. 22/4 2008 - Udlejning/pressefotos © Filmfolket/Nordisk Film

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6693&area=3>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2705>

<http://variety.com/2007/film/reviews/white-night-3-1200555594/>